

»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«

*Helga Zepp-LaRouches hovedtale til Schiller Instituttets
m. fl. Konference, Mad for Fred,
New York, 7. juli, 2017.*

Kære konferencedeltagere,

Jeg er meget beæret over at tale for jer, selv om det er via video, for jeg tror, vi alle er bevidste om, at vi er involveret i den historisk ekstremt vigtige proces med at forsøge at forbedre relationerne mellem USA og Kina i forbindelse med Bælte & Vej Initiativet. Dette er særlig vigtigt inden for området landbrug og fødevarerproduktion, for dette er et ekstremt presserende spørgsmål. For alt imens Kina og de andre deltagende nationer på G20-mødet i Hangzhou sidste år helligede sig til at fjerne fattigdom frem til år 2020, så har vi endnu ikke nået dette mål.

For kun et par dage siden udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en rapport, der sagde at hungersnød på verdensplan vokser, og at situationen, især i Yemen, er forfærdelig: Halvdelen eller mere af befolkningen er i akut fare for at dø af sult; men også i Nigeria og Sydsudan og mange andre steder forværres situationen.

I dag er der så igen G20-topmøde i Hamborg, og resultatet vil være en overraskelse, god eller dårlig, for frem til sidste års G20 i Hangzhou, der var meget harmonisk og karakteriseret af stor optimisme for menneskeheds fremtid, så er spændingerne denne gang meget store. I de seneste dage har der imidlertid været en slags indledning i form af topmødet mellem præsident Putin og præsident Xi Jinping i Moskva, som virkelig var meget vigtigt, og begge parter karakteriserede det som årets mest betydningsfulde begivenhed for deres nationer. De intensiverede det strategiske partnerskab, de etablerede et endnu dybere niveau af personligt venskab, og de erklærede, at tiden for en unipolær verden var forbi pga. især det strategiske partnerskab.

Det er bestemt sandt, at tiden for den unipolære verden er forbi, men multi-polaritet er stadig ikke løsningen, for det indbefatter stadig geopolitik, der var årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og denne geopolitik er stadig i operation, i Nordkorea, i Syrien og i Ukraine.

Vi må derfor finde et højere niveau. Vi må få verden frem til at blive det, præsident Xi Jinping altid kalder »et samfund for menneskeheds fælles fremtid«. Et stort skridt i denne retning kunne være mødet mellem præsident Trump og præsident Putin, der mødes i dag for første gang som præsidenter. Dette er selvfølgelig et meget vigtigt skridt, for mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping er der allerede etableret en meget positiv relation, så det er meget, meget afgørende, hvad der kommer ud af Trump-Putin-mødet. For de spørgsmål, vi må løse, er presserende og dramatiske.

Fødevarerkrise, hungersnødkrise, som jeg nævnte, er kun et symptom på den kendsgerning, at den gamle, økonomiske model ikke længere fungerer. Vi sidder på en krudttønde-krise, der brød ud i 2008, og som kunne ven-

de hævnende tilbage, men langt, langt værre. For blot en ganske lille stigning i rentesatsen og en bevægelse væk fra 'kvantitativ lempelse' (pengetrykning) kunne føre til, at bunden gik ud af selskabernes gæld. Firmaerne, der fik likviditet til nul rente fra centralbankerne, den kvantitative lempelse, brugte disse penge, ikke til investering i produktive investeringer, men til såkaldt finansieringsteknik ved at opkøbe deres egne aktier for at få det til at se bedre ud på regnskaberne med større nominel værdi, men også med en forøgelse af selskabsgælden, der nu kunne eksplodere, hvis der kommer en stigning i renten.

Og det er blot ét aspekt af den systemiske krise, vi stadig har. Det andet aspekt er de såkaldte niveau-3-derivater, som mange europæiske og andre banker sidder på. Niveau-3-derivater er dem, som intet marked vil have, for man kan ikke sælge dem, og bankerne beholder dem stadig som aktiver, og det er faktisk et stort svindelnummer.

Problemet er altså, at, blot i går, blev Italiens fjerdestørste bank overtaget af regeringen, kombineret med en bail-in, hvorved kunderne kun kunne sælge deres obligationer og aktier til 18 cent på euroen, og det er en trussel, der hænger over hele banksystemet.

Hvad kan man gøre for at løse dette? Lad os se på endnu et aspekt af krisen: For blot et par dage siden ankom 12.000 flygtninge på 48 timer fra Libyen og blev opsamlet af NGO'erne i Italien, og sidste år kom der 180.000 – det kan overbebyrde ethvert lands kapacitet, og Italien har allerede taget så mange millioner mennesker ind. Da de så anmodede om, at andre lande omkring Middelhavet, som Frankrig og Spanien, også skulle tage nogle af disse flygtninge, så blev det afvist af disse lande.

Dette viser selvfølgelig, at der ikke findes nogen enhed i den Europæiske Union om dette spørgsmål.

Hvordan kunne man håndtere hele denne række af problemer? Hvad burde egentlig være på G20-mødets dagsorden i Hamborg? Ja, hvis man satte en global Glass/Steagall-bankopdeling på dagsordenen og gjorde præcis det, som Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933, ved at adskille de kommercielle banker og investeringsbankerne, og satte de kommercielle banker under statslig beskyttelse og afskrev investeringsbankernes insolvente derivater, og man dernæst gik over til et kreditsystem i Hamiltons tradition, ved at etablere nationalbanker (statslige) i alle lande og udstede storstillede kreditter til lav rente; så kunne vi løse problemet.

Hr. LaRouche har defineret **Fire Love**¹ for en kur mod finanskrisen, og den fjerde af disse love er et forceret program for virkeliggørelsen af termonuklear fusionskraft. Og her er de gode nyheder, at Kina netop har opnået et stort gennembrud i denne henseende med sin [EAST] tokamak i Hefei, hvor de opnåede en såkaldt »steady-state H-mode operation« i 101,2 sekunder. Dette er et stort skridt hen imod en realisering af termonuklear fusion.

Hvis en sådan reorganisering i overensstemmelse med disse Fire Love – Glass/Steagall, nationalbank, kreditsy-

stem og forceret program for fusion og rumteknologi – blev gennemført, så kunne de transatlantiske banker samarbejde med sådanne banker som AIIB, den Nye Udviklingsbank og andre, sammen med Kina, og f.eks. opbygge Afrika. Foreløbig er Kina det eneste land, der har gjort noget for at bekæmpe roden til flygtningekrisen, ved at investere storstilet i jernbanelinjer i Afrika; i dæmninger, i kraftværker, i industri-parker og i landbrug. Og dette er faktisk den eneste måde, hvorpå flygtningekrisen kan løses på en human måde.

Et lovende skridt i denne retning er, at der mellem præsident Xi Jinping og kansler Angela Merkel i går blev indgået en aftale om sammen at opføre vandkraftværkanlægget i Angola, og de erklærede, at det kunne blive en model for samarbejdet mellem Kina og Tyskland generelt i Afrika.

På grund af det, Kina har gjort med opbygning af enorme industrikomplekser, har afrikanere for første gang en ny følelse af selvtillid, og de siger til europæerne, »vi vil ikke have jeres prædikener om, hvordan vi skal få god regeringsførelse; vi ønsker investeringer i infrastruktur, varefremstilling og landbrug som ligeværdige partnere.«

Kan vi forvente, at G20 gør dette, går i retning af en global reorganisering af finanssystemet, og dernæst satser på en reel intervention i Afrikas udvikling? Jeg er bange for, at de ikke vil.

Men dette vil fortsat være det spørgsmål, der må løses. Lyndon LaRouches Fire Love, og at få USA og de europæiske lande til at samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet, om den Nye Silkevej, er virkelig fremgangsmåden for, hvordan alle problemer i verden kan tackles. Men denne konference, Mad for Fred-konferencen, er et meget vigtigt skridt i denne retning. Faktisk er det, at få USA og Kina til at arbejde sammen om perspektiverne i den Nye Silkevej, i ånden fra den Nye Silkevej, efter min mening det vigtigste aspekt i denne proces: For, hvis de to største nationaløkonomier kan arbejde sammen, mener jeg, vi er på rette vej til at vinde for hele civilisationen.

Lad os derfor arbejde sammen for at tilslutte os den kinesiske drøm og for at genoplive den amerikanske drøm, for den amerikanske drøm har behov for at blive genoplivet, for den er næsten blevet glemt. Men sammen kan vi opnå hele menneskehedens drøm.

¹ <http://schillerinstitut.dk/si/category/nyheder/alle-kategorier/oekonomi/larouches-fire-love-feature/>

Se video: (begynd 15:45 min.):

<https://www.youtube.com/watch?v=bFjXGw1440M>